

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 35.719/1/V

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 16 juli 2003 door de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste vijf werkdagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging van het besluit (van de Vlaamse regering) van 8 juni 2000 tot uitvoering van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zitting van 18 juli 2003, op 23 juli 2003 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

"op 24 december 2002 de federale Programmawet werd goedgekeurd, waarin het sociaal statuut van de kunstenaars geregeld wordt. Het uitgangspunt van de nieuwe federale wet is dat kunstenaars die in opdracht artistieke prestaties of werken leveren, onderworpen worden aan het werknemersregime, tenzij ze zich via de procedure van de zelfstandigheidsverklaring als zelfstandige vestigen. Om te vermijden dat ook het nieuwe statuut dode letter blijft ten aanzien van de freelance scheppende en vertolkende kunstenaars, wordt de administratieve last voor de opdrachtgever en de kunstenaar tot het minimale herleid. Hiervoor wordt er in de oprichting van "artistieke agentschappen" voorzien die de rol van werkgever gaan spelen ten aanzien van de kunstenaar. Het artistiek agentschap neemt de administratieve rompslomp over van de opdrachtgever en zorgt voor een correcte inschrijving van de kunstenaar in het werknemersregime. Het agentschap garandeert op die manier een goede sociale bescherming voor de kunstenaar, biedt administratieve eenvoud en rechtszekerheid voor de opdrachtgever en werpt zo een dam op tegen zwartwerk en schijnzelfstandigheid. Om rechtszekerheid te garanderen, is het onontbeerlijk dat het agentschap zelf een duidelijk juridisch statuut krijgt. Daarom wordt er bepaald dat het agentschap onder de vorm van een specifiek daartoe erkend uitzendkantoor moet opereren.

De Vlaamse overheid is evenwel bevoegd om de erkenningsregeling voor deze nieuwe 'uitzendbureaus in de artistieke sector' te reglementeren en - ten einde de nodige deskundigheid en professionalisme te waarborgen - specifieke bijkomende erkenningsvoorwaarden op te leggen.

Ingevolge voormelde programmawet (cfr. artikelen 170 t.e.m. 184) zal het nieuwe statuut van de kunstenaar dus op 1 juli 2003 in werking treden. Om te voorkomen dat er een vacuüm zou ontstaan, waardoor bureaus zonder enige vorm van bijkomende erkenning uitzendactiviteiten in de artistieke sector zouden gaan uitoefenen, waardoor de rechten van de artiesten in het gedrang dreigen te komen, dient bijgevoegd ontwerp van besluit zo spoedig mogelijk en uiterlijk voor 1 juli 2003 in werking te treden. Beide regelgevingen zijn immers volledig complementair en dienen dus ook op hetzelfde moment in werking te treden".

*

* *

.../...

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot "het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, de rechtsgrond en de te vervullen voorgeschreven vormvereisten".

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

Artikel 182 van de Programmawet (I) van 24 december 2002, in werking getreden op 1 juli 2003, heeft de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers gewijzigd in die zin dat het leveren van artistieke prestaties en het produceren van artistieke werken als tijdelijke arbeid kunnen worden beschouwd. Als gevolg van die uitbreiding wordt met het om advies voorgelegde ontwerp, voor het Vlaamse Gewest, de erkenningsregeling voor uitzendactiviteiten gewijzigd, door aan die erkenning specifieke voorwaarden te verbinden die van toepassing zullen zijn in de artistieke sector.

RECHTSGROND

1. Diverse bepalingen van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest vormen de rechtsgrond voor de ontworpen bepalingen.

Artikel 2 van het ontwerp voegt, op grond van artikel 6, § 1, tweede lid, van het decreet, uitzendactiviteiten in de artistieke sector toe aan de lijst van vormen van arbeidsbemiddeling waarvoor een afzonderlijke erkenning vereist is.

Artikel 3 van het ontwerp bevat de bijkomende voorwaarden van professionele deskundigheid waaraan moet worden voldaan voor de uitoefening van uitzendactiviteiten in de artistieke sector. Artikel 5, eerste lid, 18°, van het decreet biedt voor deze bepaling rechtsgrond.

.../...

Artikel 4 van het ontwerp bepaalt, op basis van artikel 6, § 4, van het decreet, een specifieke voorwaarde voor het uitoefenen van uitzendactiviteiten in de artistieke sector.

Artikel 5 bevat een overgangsregeling voor erkende uitzendbureaus in afwachting van een bijkomende erkenning voor uitzendarbeid in de artistieke sector. Daarvoor kan als rechtsgrond worden verwezen naar artikel 6, § 1, eerste lid, van het decreet.

Artikel 1 van het ontwerp voegt een definitie van "artistieke sector" in in het besluit van 8 juni 2000. Voor die bepaling vormen de voormelde bepalingen van het decreet van 13 april 1999 waaraan uitvoering wordt gegeven de rechtsgrond.

Gelet op al deze opmerkingen, dient de verwijzing naar de rechtsgrond in het eerste lid van de aanhef, te worden aangepast.

2. Luidens artikel 6 van het ontwerp is het de bedoeling de ontworpen regeling te laten terugwerken tot 1 juli 2003. In dat verband moet worden opgemerkt dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar kan worden geacht.

In dit geval worden bijkomende, strengere voorwaarden opgelegd voor uitzendactiviteiten in de artistieke sector. Tenzij voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat ⁽¹⁾, kan de terugwerking niet bij besluit worden geregeld. Van de retroactiviteit moet derhalve worden afgezien.

⁽¹⁾ Uit de inwerkingtreding op 1 juli 2003 van artikel 182 van de Programmawet (I) van 24 december 2002 kan geen argument worden geput. De beslissing van de Vlaamse regering om aan de betrokken uitzendactiviteiten strengere voorwaarden te verbinden, is een eigen beslissing welke wel verband houdt met, maar niet noodzakelijk voortvloeit uit de inwerkingtreding van de federale regeling.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	J. BAERT,	
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraden,
	A. SPRUYT,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

A. BECKERS

W. DEROOVER